

Oponentský posudek na rigorózní práci
Mgr. Petra Poláka
„Pracovněprávní vztahy zaměstnanců veřejné správy“

Předložená práce o rozsahu 101 stran textu je systematicky rozčleněna do úvodu, čtyř kapitol, z nichž všechny kromě poslední jsou dále vnitřně členěny, a závěru.

Autor se nejprve zaměřuje na pojem veřejné správy, upozorňuje na obtížnost definice a dále na vývoj její právní úpravy, především na tzv. služební pragmatiku z r. 1914. Těžiště práce spočívá ve druhé a třetí kapitole (autor je označil jako třetí a čtvrtou, protože očísloval i úvod a závěr), v nichž je nejdříve analyzován výkon státní správy podle služebního zákona a poté se autor zabývá vybranými aspekty právního postavení úředníků územních samosprávných celků. V poslední kapitole je věnována pozornost otázkám etiky zaměstnanců veřejné správy. Autor uvádí, že i „v oblasti veřejné správy se postupem času ukázalo efektivním stanovit určitá pravidla chování zaměstnanců, resp. úředníků normou, která má ve většině případů pouze doporučující charakter“.

V závěru se autor zamýšlí nad zpracovávanou problematikou, upozorňuje, že práci psal v době, kdy ještě služební zákon nenabyl účinnosti a současně se připravovalo nové pojetí zákoníku práce. Proto se ve větší míře nezaměřil na náměty de lege ferenda.

Systematické členění textu je vhodné, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a jsou vzájemně provázané, práce je přehledná. Autor vychází z odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury, v textu s ní pracuje a odkazuje na ni.

Zvolené téma je nepochybně aktuální a důležité, předmětem rigorózních prací však často nebývá. Z úrovně textu je zřejmé, že autor přistoupil k jeho zpracování s hlubokým zájmem a náležitými znalostmi. Zaměřil se především na zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

V době, kdy autor práci dokončoval, měl nabýt účinnosti dnem 1.1.2007, což také autor uvádí. V současné době je však velmi pravděpodobné, že účinnost bude odložena. Neexistence judikatury a zkušeností z aplikační praxe vede k tomu, že text je místy poněkud popisný.

Autor věnuje pozornost i úpravě pracovněprávních vztahů úředníků a vedoucích úředníků, kterou zakotvuje zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů. Působnost zákoníku práce je zde subsidiární.

Zajímavý je výklad o „kodexech etiky“, zejména o Etickém kodexu Magistrátu hlavního města Prahy. Mají zatím doporučující charakter, nejsou vnitřním předpisem zaměstnavatele. K určitému posunu by mohlo dojít – jak autor uvádí na str. 98 – „s vydáním pravidel etiky státního zaměstnance formou služebního předpisu generálního ředitele státní správy, jak to předpokládá služební zákon“. Zvolená problematika obsahuje i řadu aspektů správního práva.

Práci nelze vytknout závažnější nedostatky věcné ani formální, obsahuje pouze některé drobné nepřesnosti, které mohly vzniknout i při přepisu – např. na str. 56 se autor zmiňuje o pracovněprávních poměrech zaměstnanců obcí a krajů.

Zvolené téma bylo zpracováno komplexně a úspěšně. Autor prokázal velmi dobrou znalost zkoumaných otázek a schopnost samostatné tvůrčí práce

Závěrem konstatuji, že předložená práce odpovídá požadavkům kladeným na rigorózní práce Rigorózním řádem Právnické fakulty, proto ji **doporučuji k obhajobě.**

JUDr. Věra Štangová, CSc.
oponent

V Praze dne 20. října 2006